

není na závadu námitka, že obviněný v jiném případě, totiž u P. postupoval bezvadně — nelze nálezu kárné rady vytýkati ani nesprávné posouzení věci po stránce právní. Odvolání ostatně tak nečiní, nýbrž tvrdí nezávadnost postupu obviněného jen na podkladě, z něhož po stránce skutkové nevychází ani kárná rada, ani nejvyšší soud jako kárný soud odvolací. Odvolání zejména nepopírá, že zakládá kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, uchází-li se advokát zmíněným způsobem o zastoupení, obchází-li dokonce za tím účelem strany, připouští-li smlouvání o honoráři a vzbuzuje-li tím dojem předražování nebo aspoň nesolidnosti. Bylo proto odvolání zamítnouti jako bezdůvodné.

Čís. 335 dis.

Pro posouzení viny s hlediska kárného nerozhoduje, že se advokát dopustil závadného činu mimo výkon svého povolání, neboť je povinen dbáti cti a vážnosti stavu i mimo tento výkon.

Projeví-li advokát své politické smýšlení veřejně a mužně se za ně postaví do všech důsledků, nelze mu toto jeho jednání vytýkati s hlediska kárného, neporuší-li jím zároveň nějakou povinnost zákonem uloženou.

Je kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, podnikl-li advokát anonymně a skrýváje se za jakési sdružení, konkurenční útok proti příslušníkům advokátního stavu v rozšiřovaných letáčích, popouzejících k bojkotu židů pro jejich rasu a náboženství, za což byl odsouzen pro přečin podle § 14, čís. 2 zákona na ochranu republiky k těžkému trestu.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1937, Ds I 5/37.)

N e j v y š š í s o u d jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl odvolání zástupce komory z nálezu kárné rady advokátní komory, jímž byl obviněný advokát zproštěn obvinění z kárného přečinu, zrušil napadený kárný nález a uznal obviněného advokáta vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, spáchaným tím, že koncem srpna a začátkem září 1934 sepsáním a rozšiřováním letáku, v němž popuzoval veřejně k nepřátelským činům proti jednotlivým skupinám obyvatelstva pro jejich rasu, přivodil zahájení trestního řízení proti sobě a své trestní odsouzení.

Z d ů v o d ů :

Obviněný byl uznán vinným rozsudkem krajského soudu přečinem podle § 14, č. 2 zák. na ochr. rep., spáchaným tím, že v létě 1934 veřejně popuzoval k nepřátelským činům proti jednotlivým skupinám obyvatelů pro jejich rasu a náboženství, totiž závadným letákem, jím sepsaným a rozšiřovaným, k bojkotu proti židům pro jejich rasu a náboženství.

Nalézací soud ovšem vyslovil, že čin se nestal z pohnutek nízkých a nečestných, nýbrž vznikl z politického smýšlení obviněného. Leč přes to je zprošťující kárný nález pochybený, pokud s ohledem na tuto pohnutku činu vyslovuje, že jí čest a vážnost stavovská dotčena nebyla.

Že se čin stal mimo povolání, není přirozeně rozhodné pro posouzení viny s hlediska kárného, neboť advokát je povinen (§ 2 kár. stat. a § 10, odst. 2 adv. ř.) i mimo povolání dbáti cti a vážnosti stavovské.

Že pak čin obviněného a následky, které toto jednání pro obviněného mělo, velmi citelně poškozují čest a vážnost stavovskou, je nasnadě.

Již faktum odsouzení pro trestný čin tak vážného rázu, úmyslně spáchaný, pro nějž byl obviněnému uložen těžký trest dvou měsíců tuhého vězení a pokuta 2.000 Kč, a faktum předchozího vzetí obviněného do vyšetřovací vazby po dobu přes dva měsíce trvajících, jsou okolnostmi způsobitelnými otrásti důvěrou veřejnosti ve stav advokátský, ježto veřejnost usuzuje z jednání jednotlivého příslušníka stavu na celý stav. Na této zřejmé způsobilosti diskreditovati stav advokátský nemění v souzeném případě ničeho okolnost, že trestním soudem nebylo uznáno na pohnutky nízké a nečestné, nýbrž bylo vysloveno, že se obviněný dopustil činu ze svého jednostranně zahroceného politického přesvědčení.

Pokud advokát projeví své politické smýšlení veřejně a mužně se za ně postaví do všech důsledků, nelze mu jistě s hlediska kárného toto jednání vytýkati, pokud tím zároveň neporuší nějakou povinnost, zákonem uloženou.

V souzeném případě však obviněný spáchal trestný čin anonymně a skrývá se za název »Deutsche Liga zur Bekämpfung jüdischer Anmassung«, podnikl útok proti příslušníkům svého vlastního stavu advokátního. Slova letáku, že bezectně jednájí Němci, kteří nechávají vydělávati židovské advokáty, svědčí o tom, že tu nejde o nějaké ideály, nýbrž o konkurenční boj při výdělku. Takový způsob konkurence jest ovšem neslučitelný s důstojností stavu advokátního.

Dlužno tudíž v jednání obviněného jak pro způsob provedení, tak i pro obsah jeho útoku proti určité skupině příslušníků stavu advokátního spatřovati přečin zlehčení cti a vážnosti stavu. Byl proto napadený kárný nález změněn, obviněný uznán vinným tímto kárným přečinem a odsouzen podle § 12 kár. stat. k přiměřenému trestu i k náhradě nákladů kárného řízení v obou stolicích.

Čís. 336 dis.

Účel předběžné praxe kandidáta advokacie vyžaduje, aby kandidát konal zákonem předepsanou praxi pod stálým dozorem a odpovědností svého šéfa, což předpokládá stálý a osobní styk obou.